

הזרק פרק אחד עשר שבת

ק.א.

עין משפט
גר מצוה

ל"ב מ"י פמ"י מהל'
שנת הלל כ' אטק
לחן סה מו"ש"ע א"ח סי'
שנת ספ"ח א':
ל"ג ב' מו"ש"ע א"ח סי' סט'
ספ"ח ג' סג"ה א':
ל"ד ג' מ"י פמ"י מהל' שנת
הלל ס':
ל"ה ד' מ"י סס הל' מ':

רבינו הגאון

אע"פ שמכר אחר עולין
בו בכבש כשיעור ד'
אמות חייב ואפילו מכל
סביביו משופע ונחלה בין
שגובה עשרה ושיעור ד'
אמות כדכ"ד דמנכחו
כגון ה' ומפרש בכ"מ
דבכ"ד (ר' סו). אמר רמי
בר אבא כל בכש בכש
ג"א ומצה (ב' לאמה ח"ק
מכבש של מוכה ג' אמת
ומצה ואצבע ושליש
אצבע. אבל אם אין חתול
עולה לגובה עשרה אלא
מתוך שיעור יתר מ'
אמות לא מחשב כדכ"ד
ומפרש בכ"מ עירובין
פרק עושין פסין כבא
מינה חתול מרכה תל'
המתלקט י' מתוך ד'
אמות ורכים בוקעין בו
חייבין עליו פסוח הר"ד
לא אלא איכא רובין לא
גביי כל השוחט ומה התם
דנחא דשמיטתיה הא
אמרו רבין דלא אהו יביס
מכילי מציצתא הבא דלא
יחא דשמיטתיה לא כל
שכן כי תביעי לך אליבא
ד' יהודה ואצ"ר דפשיט
ד' רבא לתיבא ד' ויהודה
ואפילו במעלות בית
[תרוין] לאו תלכא בה
יהודה (ו' תחא דרבי)
דאמרו אהו יחיה דרך
היבס מפסוקה לילקח
דעיקר דשמיטתא מעלת
ומרודה שביא"ן אין
חייבין עליון משום הר"ד
לפי שאיך כוללי מרובי
ותן נמי הגיע להו
מכילי וחורו למדת.
אמר רבא ליש אלא בהו
המתלקט י' מתוך ד'
אמות בהו ההמתלקט י'
מתוך ד' מרודה מריה
יפה דב תחא חתו לה
לקולא לא שנו אלא בהו
המתלקט י' מתוך ד' אבל
הו המתלקט עשרה מתוך
ד' אמות אמרו והולך ל'
זרק תלך ד' אמת
וגתלגל חרץ ל' אמת
פסור. מ"ש שלא הייה
מחשבתו חרץ ל' אמות.
זרק חרץ ל' אמת
וחור חרץ ל' אמת
חייב. והוא שנת בחור
ל' אמת ע"ש משוה
ואחר שנת החם חור. הו'
כבר פירשנוהו למעלה
כפלגותא דרבי עקיבא
דבין דתת הזורק מהי'
להי"ר והי"ר באמצע ד'
עקיבא מחייב דכחמיס
פוטריין רובין סביר אע"פ
שזרק בחור ג' בהי"ר שהו'
לכבוד צריך הנחה ע"ג
משוה אבל לקולתא לאו
כמי שנתוהו דמיא התם
בוזק בהי"ר להי"ר
ד' אמת בהי"ר ו' אלא
עבר ד' אמת בהי"ר אם
כ' בהי"ר ע"ג משוה וכן
בוזק בהי"ר והעבר
הדריקו מתחלה ל' לטוף
ד' אם ע"ג משוה חייב
ואם לאו פטור אבל
דאמרינן לענין המחייב
מנחה דרך טעויה משום
ד' יחנן מדי דהה
המעביד חפץ כרה"ר לאו
אע"ג דכמה דנכ"ס ליה

ע"פ שפירש רש"י
בבבש כשיעור ד'
אמות חייב ואפילו מכל
סביביו משופע ונחלה בין
שגובה עשרה ושיעור ד'
אמות כדכ"ד דמנכחו
כגון ה' ומפרש בכ"מ
דבכ"ד (ר' סו). אמר רמי
בר אבא כל בכש בכש
ג"א ומצה (ב' לאמה ח"ק
מכבש של מוכה ג' אמת
ומצה ואצבע ושליש
אצבע. אבל אם אין חתול
עולה לגובה עשרה אלא
מתוך שיעור יתר מ'
אמות לא מחשב כדכ"ד
ומפרש בכ"מ עירובין
פרק עושין פסין כבא
מינה חתול מרכה תל'
המתלקט י' מתוך ד'
אמות ורכים בוקעין בו
חייבין עליו פסוח הר"ד
לא אלא איכא רובין לא
גביי כל השוחט ומה התם
דנחא דשמיטתיה הא
אמרו רבין דלא אהו יביס
מכילי מציצתא הבא דלא
יחא דשמיטתיה לא כל
שכן כי תביעי לך אליבא
ד' יהודה ואצ"ר דפשיט
ד' רבא לתיבא ד' ויהודה
ואפילו במעלות בית
[תרוין] לאו תלכא בה
יהודה (ו' תחא דרבי)
דאמרו אהו יחיה דרך
היבס מפסוקה לילקח
דעיקר דשמיטתא מעלת
ומרודה שביא"ן אין
חייבין עליון משום הר"ד
לפי שאיך כוללי מרובי
ותן נמי הגיע להו
מכילי וחורו למדת.
אמר רבא ליש אלא בהו
המתלקט י' מתוך ד'
אמות בהו ההמתלקט י'
מתוך ד' מרודה מריה
יפה דב תחא חתו לה
לקולא לא שנו אלא בהו
המתלקט י' מתוך ד' אבל
הו המתלקט עשרה מתוך
ד' אמות אמרו והולך ל'
זרק תלך ד' אמת
וגתלגל חרץ ל' אמת
פסור. מ"ש שלא הייה
מחשבתו חרץ ל' אמות.
זרק חרץ ל' אמת
וחור חרץ ל' אמת
חייב. והוא שנת בחור
ל' אמת ע"ש משוה
ואחר שנת החם חור. הו'
כבר פירשנוהו למעלה
כפלגותא דרבי עקיבא
דבין דתת הזורק מהי'
להי"ר והי"ר באמצע ד'
עקיבא מחייב דכחמיס
פוטריין רובין סביר אע"פ
שזרק בחור ג' בהי"ר שהו'
לכבוד צריך הנחה ע"ג
משוה אבל לקולתא לאו
כמי שנתוהו דמיא התם
בוזק בהי"ר להי"ר
ד' אמת בהי"ר ו' אלא
עבר ד' אמת בהי"ר אם
כ' בהי"ר ע"ג משוה וכן
בוזק בהי"ר והעבר
הדריקו מתחלה ל' לטוף
ד' אם ע"ג משוה חייב
ואם לאו פטור אבל
דאמרינן לענין המחייב
מנחה דרך טעויה משום
ד' יחנן מדי דהה
המעביד חפץ כרה"ר לאו
אע"ג דכמה דנכ"ס ליה

ע"פ שפירש רש"י
בבבש כשיעור ד'
אמות חייב ואפילו מכל
סביביו משופע ונחלה בין
שגובה עשרה ושיעור ד'
אמות כדכ"ד דמנכחו
כגון ה' ומפרש בכ"מ
דבכ"ד (ר' סו). אמר רמי
בר אבא כל בכש בכש
ג"א ומצה (ב' לאמה ח"ק
מכבש של מוכה ג' אמת
ומצה ואצבע ושליש
אצבע. אבל אם אין חתול
עולה לגובה עשרה אלא
מתוך שיעור יתר מ'
אמות לא מחשב כדכ"ד
ומפרש בכ"מ עירובין
פרק עושין פסין כבא
מינה חתול מרכה תל'
המתלקט י' מתוך ד'
אמות ורכים בוקעין בו
חייבין עליו פסוח הר"ד
לא אלא איכא רובין לא
גביי כל השוחט ומה התם
דנחא דשמיטתיה הא
אמרו רבין דלא אהו יביס
מכילי מציצתא הבא דלא
יחא דשמיטתיה לא כל
שכן כי תביעי לך אליבא
ד' יהודה ואצ"ר דפשיט
ד' רבא לתיבא ד' ויהודה
ואפילו במעלות בית
[תרוין] לאו תלכא בה
יהודה (ו' תחא דרבי)
דאמרו אהו יחיה דרך
היבס מפסוקה לילקח
דעיקר דשמיטתא מעלת
ומרודה שביא"ן אין
חייבין עליון משום הר"ד
לפי שאיך כוללי מרובי
ותן נמי הגיע להו
מכילי וחורו למדת.
אמר רבא ליש אלא בהו
המתלקט י' מתוך ד'
אמות בהו ההמתלקט י'
מתוך ד' מרודה מריה
יפה דב תחא חתו לה
לקולא לא שנו אלא בהו
המתלקט י' מתוך ד' אבל
הו המתלקט עשרה מתוך
ד' אמות אמרו והולך ל'
זרק תלך ד' אמת
וגתלגל חרץ ל' אמת
פסור. מ"ש שלא הייה
מחשבתו חרץ ל' אמות.
זרק חרץ ל' אמת
וחור חרץ ל' אמת
חייב. והוא שנת בחור
ל' אמת ע"ש משוה
ואחר שנת החם חור. הו'
כבר פירשנוהו למעלה
כפלגותא דרבי עקיבא
דבין דתת הזורק מהי'
להי"ר והי"ר באמצע ד'
עקיבא מחייב דכחמיס
פוטריין רובין סביר אע"פ
שזרק בחור ג' בהי"ר שהו'
לכבוד צריך הנחה ע"ג
משוה אבל לקולתא לאו
כמי שנתוהו דמיא התם
בוזק בהי"ר להי"ר
ד' אמת בהי"ר ו' אלא
עבר ד' אמת בהי"ר אם
כ' בהי"ר ע"ג משוה וכן
בוזק בהי"ר והעבר
הדריקו מתחלה ל' לטוף
ד' אם ע"ג משוה חייב
ואם לאו פטור אבל
דאמרינן לענין המחייב
מנחה דרך טעויה משום
ד' יחנן מדי דהה
המעביד חפץ כרה"ר לאו
אע"ג דכמה דנכ"ס ליה

ע"פ שפירש רש"י
בבבש כשיעור ד'
אמות חייב ואפילו מכל
סביביו משופע ונחלה בין
שגובה עשרה ושיעור ד'
אמות כדכ"ד דמנכחו
כגון ה' ומפרש בכ"מ
דבכ"ד (ר' סו). אמר רמי
בר אבא כל בכש בכש
ג"א ומצה (ב' לאמה ח"ק
מכבש של מוכה ג' אמת
ומצה ואצבע ושליש
אצבע. אבל אם אין חתול
עולה לגובה עשרה אלא
מתוך שיעור יתר מ'
אמות לא מחשב כדכ"ד
ומפרש בכ"מ עירובין
פרק עושין פסין כבא
מינה חתול מרכה תל'
המתלקט י' מתוך ד'
אמות ורכים בוקעין בו
חייבין עליו פסוח הר"ד
לא אלא איכא רובין לא
גביי כל השוחט ומה התם
דנחא דשמיטתיה הא
אמרו רבין דלא אהו יביס
מכילי מציצתא הבא דלא
יחא דשמיטתיה לא כל
שכן כי תביעי לך אליבא
ד' יהודה ואצ"ר דפשיט
ד' רבא לתיבא ד' ויהודה
ואפילו במעלות בית
[תרוין] לאו תלכא בה
יהודה (ו' תחא דרבי)
דאמרו אהו יחיה דרך
היבס מפסוקה לילקח
דעיקר דשמיטתא מעלת
ומרודה שביא"ן אין
חייבין עליון משום הר"ד
לפי שאיך כוללי מרובי
ותן נמי הגיע להו
מכילי וחורו למדת.
אמר רבא ליש אלא בהו
המתלקט י' מתוך ד'
אמות בהו ההמתלקט י'
מתוך ד' מרודה מריה
יפה דב תחא חתו לה
לקולא לא שנו אלא בהו
המתלקט י' מתוך ד' אבל
הו המתלקט עשרה מתוך
ד' אמות אמרו והולך ל'
זרק תלך ד' אמת
וגתלגל חרץ ל' אמת
פסור. מ"ש שלא הייה
מחשבתו חרץ ל' אמות.
זרק חרץ ל' אמת
וחור חרץ ל' אמת
חייב. והוא שנת בחור
ל' אמת ע"ש משוה
ואחר שנת החם חור. הו'
כבר פירשנוהו למעלה
כפלגותא דרבי עקיבא
דבין דתת הזורק מהי'
להי"ר והי"ר באמצע ד'
עקיבא מחייב דכחמיס
פוטריין רובין סביר אע"פ
שזרק בחור ג' בהי"ר שהו'
לכבוד צריך הנחה ע"ג
משוה אבל לקולתא לאו
כמי שנתוהו דמיא התם
בוזק בהי"ר להי"ר
ד' אמת בהי"ר ו' אלא
עבר ד' אמת בהי"ר אם
כ' בהי"ר ע"ג משוה וכן
בוזק בהי"ר והעבר
הדריקו מתחלה ל' לטוף
ד' אם ע"ג משוה חייב
ואם לאו פטור אבל
דאמרינן לענין המחייב
מנחה דרך טעויה משום
ד' יחנן מדי דהה
המעביד חפץ כרה"ר לאו
אע"ג דכמה דנכ"ס ליה

רבי יהודה אומר עמוקה י' ואין גבוהה י' מפלגין מתוכה י"ב.
וא"כ היכי מייתי סיעתא מדרבי יהודה כיון דרצנן פליגי
עליה ואור"י דנחא עלא פליגי אלף בעמוקה י' וצ"ע י' דרצנן סביר
דמכרמלית לרה"י דרך מקוס פטור אלא כדמפרש רש"י דרצנן
ור' יהודה שרי אלף בעמוקה י' ואינה

ר' יהודה אומר עמוקה עשרה *ואין גבוהה
עשרה מפלגין מתוכה לים אבל לא מן
הים לתוכה מ"ש מן הים לתוכה דלא דקא
מפלגין¹⁰ מכרמלית לרה"י מתוכה לים נמי
קמפלג מרשות היחיד לכרמלית אלא
לאו אחדה וש"מ⁶ כהו בכרמלית לא גזרו
ש"מ¹¹ אמר רב הונא דהני ג' ביצאתא דמישן
אין מפלגין בהן אלא בארבעה¹² ולא אמרין
אלא שאין בפחות משלשה ארבעה אבל יש
בפחות מג' ארבעה לית לן בה ואי מליניהו
קני ואורבני לית לן בה מתקף לה רב נחמן
ולוימא גוד אחית מחיצתא מי לא א' תניא ר'
יוסי בר' יהודה אומר נעץ קנה ברה"ד ובריאשו
מסרקל זורק ונה על גביו חייב אלמא
אמרינן גוד אחית מחיצתא ה"ג נימא גוד
אחית מחיצתא מתקף לה רב יוסף ולא
שמיעא להו דלא דאמר רב יהודה אמר רב
וממו בה משום רבי חייה ותני עלה י' וחכמים
פוטריין אמר ליה אביי ואת לא תסברא
והתניא 'עמוד ברה"ד גבוה עשרה ורחב ד'
ואין בעיקרו ד' ויש בקצד שלו ג' זורק ונה
על גביו חייב אלמא אמרינן גוד אחית
מחיצתא הכא נמי גוד אחית מחיצתא מידי
איריא התם הויא ליה מחיצה שהגדיים
בוקעין בה הכא הויא לה מחיצה שאין
הגדיים בוקעין בה א"ל רב אחא בריה דרב
אחא¹³ לרב אשי גבי ספינה נמי הא איכא
בקיעת דגים א"ל בקיעת דגים לא שמויה
בקיעה ומנא תימרא¹⁴ דבעא מיניה רבי
טבלא מרבין¹⁵ מחיצה תלויה מהו שתתיר
בחורבה וא"ל אין מחיצה תלויה מתרת
אלא

הני ביצתא דמישן לפרש"י
דמפרש רש"י
קשה דמי היכי דנטייל מדין רה"י משום
לית צהו ד' ה"נ לנטייל מדין כרמלית
דלאמר צפ"ק (ד' ג'). דאין כרמלית
פחותה מד' ואקילו צה רצנן מקולי
רה"י דלא היי מקוס ד' (ג) כרמלית ואי
לא מקוס פטור ועוד מאי פועיל
לגא גזרו דאחית מחיצתא מהו מחיצה
שיהא הממילא¹⁶ מנחוץ כיון שמצפנים
אין שם ריוח מקוס ד' ולא יחא

משמיה¹⁷ ודופן הספינה שצקרא מצטל גוד אחית כמו תלוקה¹⁸ במחלת
לעיל¹⁹ ועוד למה לי מליניהו קני ואורבני אע"פ דלא מלאן כיון דכיל
למלאות חשיב רה"י כדאמר צפרק חלון (עירובין דף ע"ג.) משום דלאי צעי
מנח עליה מידי ומשמתם גבי מלאו כולו צמידות ונראה כפר"ה
דציצתא הס ספנות קטנות העשויות להלך בצלמית ועל שם
שמאלכות על צעי המים קרי להו ציצתא ויש להם דפנות וקרקעית
העשויות נקרים נקרים ויש חלל צין הנקרים והמים נכנסין שם
ויושעין צה כמו צמיס והיא עשויה כך שאפילו מתהפך אינה נטענת
לעולם וקאמר רב הונא כיון שהיא פרוצה דינה ככרמלית ואין
מטלטלין צה אלף ד' ולא אמרו חלל צמן שאין צין נסר לנסר חלל
פחות מג' אלף א"ש צין נסר לנסר חלל פחות מג' כלשד דמי ואע"ג
שהמים נכנסין לה לא חייבין ונראה לר"ג צפנות מג' ו' ואי
מילא כל החלל קני ואורבני מותר לטלטל בצולה:

מתקיה
מי לא תימא רבי יוסי צרבי יהודה אומר וכו' אלמא
רואין כאלו דופני טורסקל יורדין עד עיקרו של קנה ה"ג רואין
כאלו דופני הספינה עוקמין ומסבצין דמכרמלית ואלמא דאין
מחוצתין זורק ונה על גביו חייב. למא ד' אמת ד' אמת דאין
מילוח צין מחיצה דמיס לשאר מחיצות וס"ד נמי דלא פליגי
צ"כ מלך משתתפין (עירובין דף ע"ג.) גזוטרעא שיהא למעלה מן המים
אין ממלאין הימנה אלא"כ עשו לה מחיצה י' מה צריך מחיצה י' צלה מחיצה י' חסגי כמו צטרסקל²⁰ דזוקא על גבי חשיב ליה ר' יוסי
צרבי יהודה רה"י אלף למטה לא דלהכי לא אהני גוד אחית אי נמי הא דעשין גבי גזוטרעא מחיצה י' היינו לטלטל אלף לזרוק לא
צעי מחיצה י' כמו צטרסקל והכא הכי פריך לימא גוד אחית דמי יוסי בר' יהודה גוד אחית כשאיין שם מחיצה י' לנמיא
רה"י להתמיצ ה"ג צפמינה שיש שם מחיצה י' אית לן למימר גוד אחית אף לטלטל: וי"ל בקצד ש"ג ג' פ"י צקוונ' גצה ג' מן הארץ
וקשה דלם הוא דק הרצה כמו קנה' ולמעלה רחב ג' ולמעלה רחב ד' אמת: ומנא תימרא דבעא מיניה ר' יוסי דלא תניא ליה
פשיט טפי ממנ"י דכילד משתתפין (ס"ס ע"ג.) גזוטרעא שיהא למעלה מן המים וכו' דמשתתפין דלמעלה ואור"י כו' ואי ממנתימא ה"א
דה"ה אף בשאר מחיצות שאין של מים מתרת מחיצה תלויה ולהכי מייתי מרבי טבלא דמפרש הטעם קל הוא שהקילו חכמים צמיס:

פשיטא
ואילו פטור כי מנח ליה חייב ואע"ג דהמעביד מחנות לפליטא דרך טעויה לאו כי האי גונא סלקא מינה לענין מעביד שצריך הנחה חזק הוא. והא דאמר רבא הוציא חצי גרוגרת והניחה חזרו והוציאה דרך עליה
חייב כלומר נטערתה זו עם זו ונעשו כגרוגרת ואקשינן והא לא נת רשתין כגון דהעבירה למטה מג' והוא לכתב. איני הואמר רבא חזק ג' לרבנן צריך הנחה ע"ג משוה ופרקינן כי קאמר רבא בוזק הוא כמכביר. ולענין דבר שאורזו
בדו ותגלגלו מרז"י מרז"י ויצא להי"ר צריך הנחה בהי"ר ע"ג משוה דתת בענין קקורא סביר על האקסופה ותגלגל מידו ו' יהודה אומר אפילו אינו מסולק מן הקרקע אלא כמלא חוט וגלגלו צולה. ואמרין עלה אלא הא דאמר רבא
תוך ג' לרבנן צריך הנחה ע"ג משוה לימא כתנאי א"ל לשמעתי. אלא כולה ר' יהודה היא והכי קניי הגיע ל' טפחים והופכו על הכתוב. כ"ד א"א כבוחל משופע אבל כבוחל שאינו משופע אפילו למטה מג' גלגלו
צולה דברי ר' יהודה שרי

עמוקה. הספינה: עשרה. לתוכה דהוה רשות היחיד: ואין גבוה.
שפתה י' מן המים כגון שמשוקעת צמיס מוכיז משאה: מפלגין
מתוכה י"ב. דרך דופנותיה כגון שופכין כדמפרש ואילו דכמו
כרמלית לא גזרו: אבל פ"י מן הים לתוכה דלא שמתים מן הים

ר' יהודה אומר עמוקה עשרה *ואין גבוהה
עשרה מפלגין מתוכה לים אבל לא מן
הים לתוכה מ"ש מן הים לתוכה דלא דקא
מפלגין¹⁰ מכרמלית לרה"י מתוכה לים נמי
קמפלג מרשות היחיד לכרמלית אלא
לאו אחדה וש"מ⁶ כהו בכרמלית לא גזרו
ש"מ¹¹ אמר רב הונא דהני ג' ביצאתא דמישן
אין מפלגין בהן אלא בארבעה¹² ולא אמרין
אלא שאין בפחות משלשה ארבעה אבל יש
בפחות מג' ארבעה לית לן בה ואי מליניהו
קני ואורבני לית לן בה מתקף לה רב נחמן
ולוימא גוד אחית מחיצתא מי לא א' תניא ר'
יוסי בר' יהודה אומר נעץ קנה ברה"ד ובריאשו
מסרקל זורק ונה על גביו חייב אלמא
אמרינן גוד אחית מחיצתא ה"ג נימא גוד
אחית מחיצתא מתקף לה רב יוסף ולא
שמיעא להו דלא דאמר רב יהודה אמר רב
וממו בה משום רבי חייה ותני עלה י' וחכמים
פוטריין אמר ליה אביי ואת לא תסברא
והתניא 'עמוד ברה"ד גבוה עשרה ורחב ד'
ואין בעיקרו ד' ויש בקצד שלו ג' זורק ונה
על גביו חייב אלמא אמרינן גוד אחית
מחיצתא הכא נמי גוד אחית מחיצתא מידי
איריא התם הויא ליה מחיצה שהגדיים
בוקעין בה הכא הויא לה מחיצה שאין
הגדיים בוקעין בה א"ל רב אחא בריה דרב
אחא¹³ לרב אשי גבי ספינה נמי הא איכא
בקיעת דגים א"ל בקיעת דגים לא שמויה
בקיעה ומנא תימרא¹⁴ דבעא מיניה רבי
טבלא מרבין¹⁵ מחיצה תלויה מהו שתתיר
בחורבה וא"ל אין מחיצה תלויה מתרת
אלא

הני ביצתא דמישן לפרש"י
דמפרש רש"י
קשה דמי היכי דנטייל מדין רה"י משום
לית צהו ד' ה"נ לנטייל מדין כרמלית
דלאמר צפ"ק (ד' ג'). דאין כרמלית
פחותה מד' ואקילו צה רצנן מקולי
רה"י דלא היי מקוס ד' (ג) כרמלית ואי
לא מקוס פטור ועוד מאי פועיל
לגא גזרו דאחית מחיצתא מהו מחיצה
שיהא הממילא¹⁶ מנחוץ כיון שמצפנים
אין שם ריוח מקוס ד' ולא יחא

משמיה¹⁷ ודופן הספינה שצקרא מצטל גוד אחית כמו תלוקה¹⁸ במחלת
לעיל¹⁹ ועוד למה לי מליניהו קני ואורבני אע"פ דלא מלאן כיון דכיל
למלאות חשיב רה"י כדאמר צפרק חלון (עירובין דף ע"ג.) משום דלאי צעי
מנח עליה מידי ומשמתם גבי מלאו כולו צמידות ונראה כפר"ה
דציצתא הס ספנות קטנות העשויות להלך בצלמית ועל שם
שמאלכות על צעי המים קרי להו ציצתא ויש להם דפנות וקרקעית
העשויות נקרים נקרים ויש חלל צין הנקרים והמים נכנסין שם
ויושעין צה כמו צמיס והיא עשויה כך שאפילו מתהפך אינה נטענת
לעולם וקאמר רב הונא כיון שהיא פרוצה דינה ככרמלית ואין
מטלטלין צה אלף ד' ולא אמרו חלל צמן שאין צין נסר לנסר חלל
פחות מג' אלף א"ש צין נסר לנסר חלל פחות מג' כלשד דמי ואע"ג
שהמים נכנסין לה לא חייבין ונראה לר"ג צפנות מג' ו' ואי
מילא כל החלל קני ואורבני מותר לטלטל בצולה:

מתקיה
מי לא תימא רבי יוסי צרבי יהודה אומר וכו' אלמא
רואין כאלו דופני טורסקל יורדין עד עיקרו של קנה ה"ג רואין
כאלו דופני הספינה עוקמין ומסבצין דמכרמלית ואלמא דאין
מחוצתין זורק ונה על גביו חייב. למא ד' אמת ד' אמת דאין
מילוח צין מחיצה דמיס לשאר מחיצות וס"ד נמי דלא פליגי
צ"כ מלך משתתפין (עירובין דף ע"ג.) גזוטרעא שיהא למעלה מן המים
אין ממלאין הימנה אלא"כ עשו לה מחיצה י' מה צריך מחיצה י' צלה מחיצה י' חסגי כמו צטרסקל²⁰ דזוקא על גבי חשיב ליה ר' יוסי
צרבי יהודה רה"י אלף למטה לא דלהכי לא אהני גוד אחית אי נמי הא דעשין גבי גזוטרעא מחיצה י' היינו לטלטל אלף לזרוק לא
צעי מחיצה י' כמו צטרסקל והכא הכי פריך לימא גוד אחית דמי יוסי בר' יהודה גוד אחית כשאיין שם מחיצה י' לנמיא
רה"י להתמיצ ה"ג צפמינה שיש שם מחיצה י' אית לן למימר גוד אחית אף לטלטל: וי"ל בקצד ש"ג ג' פ"י צקוונ' גצה ג' מן הארץ
וקשה דלם הוא דק הרצה כמו קנה' ולמעלה רחב ג' ולמעלה רחב ד' אמת: ומנא תימרא דבעא מיניה ר' יוסי דלא תניא ליה
פשיט טפי ממנ"י דכילד משתתפין (ס"ס ע"ג.) גזוטרעא שיהא למעלה מן המים וכו' דמשתתפין דלמעלה ואור"י כו' ואי ממנתימא ה"א
דה"ה אף בשאר מחיצות שאין של מים מתרת מחיצה תלויה ולהכי מייתי מרבי טבלא דמפרש הטעם קל הוא שהקילו חכמים צמיס:

פשיטא
ואילו פטור כי מנח ליה חייב ואע"ג דהמעביד מחנות לפליטא דרך טעויה לאו כי האי גונא סלקא מינה לענין מעביד שצריך הנחה חזק הוא. והא דאמר רבא הוציא חצי גרוגרת והניחה חזרו והוציאה דרך עליה
חייב כלומר נטערתה זו עם זו ונעשו כגרוגרת ואקשינן והא לא נת רשתין כגון דהעבירה למטה מג' והוא לכתב. איני הואמר רבא חזק ג' לרבנן צריך הנחה ע"ג משוה ופרקינן כי קאמר רבא בוזק הוא כמכביר. ולענין דבר שאורזו
בדו ותגלגלו מרז"י מרז"י ויצא להי"ר צריך הנחה בהי"ר ע"ג משוה דתת בענין קקורא סביר על האקסופה ותגלגל מידו ו' יהודה אומר אפילו אינו מסולק מן הקרקע אלא כמלא חוט וגלגלו צולה. ואמרין עלה אלא הא דאמר רבא
תוך ג' לרבנן צריך הנחה ע"ג משוה לימא כתנאי א"ל לשמעתי. אלא כולה ר' יהודה היא והכי קניי הגיע ל' טפחים והופכו על הכתוב. כ"ד א"א כבוחל משופע אבל כבוחל שאינו משופע אפילו למטה מג' גלגלו
צולה דברי ר' יהודה שרי

עמוקה. הספינה: עשרה. לתוכה דהוה רשות היחיד: ואין גבוה.
שפתה י' מן המים כגון שמשוקעת צמיס מוכיז משאה: מפלגין
מתוכה י"ב. דרך דופנותיה כגון שופכין כדמפרש ואילו דכמו
כרמלית לא גזרו: אבל פ"י מן הים לתוכה דלא שמתים מן הים

ר' יהודה אומר עמוקה עשרה *ואין גבוהה
עשרה מפלגין מתוכה לים אבל לא מן
הים לתוכה מ"ש מן הים לתוכה דלא דקא
מפלגין¹⁰ מכרמלית לרה"י מתוכה לים נמי
קמפלג מרשות היחיד לכרמלית אלא
לאו אחדה וש"מ⁶ כהו בכרמלית לא גזרו
ש"מ¹¹ אמר רב הונא דהני ג' ביצאתא דמישן
אין מפלגין בהן אלא בארבעה¹² ולא אמרין
אלא שאין בפחות משלשה ארבעה אבל יש
בפחות מג' ארבעה לית לן בה ואי מליניהו
קני ואורבני לית לן בה מתקף לה רב נחמן
ולוימא גוד אחית מחיצתא מי לא א' תניא ר'
יוסי בר' יהודה אומר נעץ קנה ברה"ד ובריאשו
מסרקל זורק ונה על גביו חייב אלמא
אמרינן גוד אחית מחיצתא ה"ג נימא גוד
אחית מחיצתא מתקף לה רב יוסף ולא
שמיעא להו דלא דאמר רב יהודה אמר רב
וממו בה משום רבי חייה ותני עלה י' וחכמים
פוטריין אמר ליה אביי ואת לא תסברא
והתניא 'עמוד ברה"ד גבוה עשרה ורחב ד'
ואין בעיקרו ד' ויש בקצד שלו ג' זורק ונה
על גביו חייב אלמא אמרינן גוד אחית
מחיצתא הכא נמי גוד אחית מחיצתא מידי
איריא התם הויא ליה מחיצה שהגדיים
בוקעין בה הכא הויא לה מחיצה שאין
הגדיים בוקעין בה א"ל רב אחא בריה דרב
אחא¹³ לרב אשי גבי ספינה נמי הא איכא
בקיעת דגים א"ל בקיעת דגים לא שמויה
בקיעה ומנא תימרא¹⁴ דבעא מיניה רבי
טבלא מרבין¹⁵ מחיצה תלויה מהו שתתיר
בחורבה וא"ל אין מחיצה תלויה מתרת
אלא

הנהרות הב"ח
(א) רש"י ד"ה אלף לא
וכו' ואין גבוה י' נמי
דוקא: (ב) ד"ה מדי
אריה וכו' דמייתי ליה
מחנות ומשום דלא
היה ע"ג ד"ה משום:
(ג) תוס' ד"ה ה"י וכו'
דלא הוה מקוס ד' הוא
דהויא כרמלית:

גליון הש"ס
גמ' ויש בקצד שלו ג'.
ע"י שיעור דף ג' ע"א
תוס' ד"ה וכללתי:

רב נסים נאון
הויא לה מחיצה
שהגדיים בוקעין בה.
עיקר דילה במסכת
כלאים פרק ד' מחיצה
הקנים אם אין בין קנה
לחבור ג' טפחים כו'
שיכנס הגוי התי' בזק
מחיצה ובתוספתא פרק
ג' כל שהוא פחות מג'
צריך שלא יהא בין קנה
לחבור ג' טפחים כו'
שלא יכנס הגוי דלא ילך
(א) כל אן לא מחיצה
שהגדיים בוקעין בה
אינה מחיצה ומשכחת
עירובין אחר מ'
עירובין (דף י:)

חשק שלמה
על רב נסים נאון
(ב) שיעורו ענפי סה מוכס
תוס':

הנהרות וציונים
(א) כתיב דקא מפלגין
וכר נמי הא מפלגין:
(ב) צ"ל בארבע אמות
(מחש"ל דפריה, כתיב):
(ג) תניא בריה דרבא
(וכי"ה בחי הו"ר וכו',
דק"ש: וכו"ה בכל דוכתא,
לחיות) [ל' ג' חוב' מוב'
(לחיות) וכו"ה בחי' ובכל
המחנות הנחבס במסורת
הש"ס: (א) צ"ל בשקצד
(דפריה) שלחן גבוה
שפ"ש: (מגור דבש):
(א) דפריה נוסף מחיצה
תלויה: [ל' ג' נראה הפסק
בגושה צ"ל כאן:
[ק] ביהמה המיוחסת
לח"ן נוסף כד"ה פחות
המחנות הנחבס במסורת
(א) דפריה זה שייך לפני
הקורא:
הקורא:
כדפריה אמר'
(מחנות): [ל' שייך אחר
ד"ה מחו: [ל' ג' חוב' מוב'
רחבים מבורח (בארות
המים): [ל' ג' חוב' מוב'
תשמיטתיה (דפריה)
תשמיטתיה: (א) צ"ל
ח"לקה (ברכות ט"ם):
[ל' דבידל דתני (ביש):
[ל' ג' חוב' מוב' משום
דדוקא (ביש): [ל' לא
פסק שם כהנה"ה במאי
נדיחון הוא בנמי, אלא
מאן דמוכח מלאן
דכפשיה בלי

